

да кажемъ на баща си, че звѣрь го изѣде, тогазь ще видимъ на какво ще му послужатъ неговитѣ сънища. (Быт. лз. 12—20.).

§. 37. *Рувимъ нѣ голѣмый братъ са старе да го отърве.*

Рувимъ най голѣмый отъ братята отклоняваше ги отъ таквозъ злодѣяніе съ тѣзи думы: „Не дѣйте убива дѣтето, то е нашъ братъ; но хвърлѣте го въ нѣкоя яма.“ А неговата цѣль бѣше да отърве Іосифа отъ рѣцѣтъ имъ, да го извади отъ ямата и да го заведе на баща си. И наистина тѣ са убѣдихъ отъ тѣзи думы да умѣрѣжтъ рѣшеніето си. (Быт. лз. 21—22.).

§. 38. *Братята продаватъ Іосифа на търговцы.*

Като дойде Іосифъ, братята му съблякохъ дрехата, съ която бѣ облеченъ, и го спуснахъ въ една яма. Послѣ като сѣднѣхъ да ѣдатъ, видѣхъ търговцы, които отивахъ въ Египетъ съ камилы натоварены съ ароматы. Дойде имъ слѣдователно на умъ да продаждъ Іосифа на търговцитѣ, които и го купихъ за двайсетъ сребърници и го заведохъ въ Египетъ. (Быт. лз. 23—28.).

§. 39. *Проваждатъ на Іакова окървавената дреха на Іосифа.*

Тогази братята Іосифовы окървавихъ дрехата му съ кръвта на ѣре, което заклахъ, и я проводихъ на баща си съ тѣзи думы: „Намѣрихмы тѣзи дреха, виждь да не е дрехата на сына ти.“ А той, като я позна, извика: „Тѣзи дреха е на сына ми! свирѣтъ